

Arne Jansson har musiken i blodet

Jag kunde noter innan jag kunde läsa, säger Arne Jansson, Oxelösunds kommuns kulturstipendiat 1990.

Han har hållit på med musik hela sitt liv. Fiol, basfiol och piano är hans instrument. Genom Arnes aktiva engagemang och hans nedtecknande av sina gamla kollegors låtar har han stimulerat stadens kulturliv.

Arne Jansson är numera pensionär. Kanske är det tur för annars skulle han inte hinna runt på alla sena julgransplundringar och personalfester som han ska runt på i dessa dagar.

Mösiken har han i blodet, hela hans familj så när som på mamman spelade.

Noter innan läsning

—Jag kunde noter innan jag kunde läsa, säger Arne. Farsgubben var noga med sådant där. Alva, Arnes fru, hämtar ett fotografi på Arne och hans familj. De är stiltigt uppklädda allesammans och ler. De är en orkester, Lindys.

— Jag spelar med alla, säger Arne.

Spelat har han gjort i alla år både i hemtrakten, runt om i Sverige och ute i Europa.

Varje dag har han något på gång. Arne är ledare för PRO:s musikorkester, medlem i Wienerkapellet, Musikkåren, Musikällskapet, ledare för Oxelö

• Jag kunde noter innan jag kunde läsa, säger Arne Jansson. Farsgubben var noga med sådant.

Lärde sig noter först

pm m U^eior på tnhittstram-
jandets motionsdanser.

Arne har hunnit bli 79 år, men han har inga planer på att sluta spela.

— Jag tänker fortsätta så länge jag stoppar, säger han.

Blev snopen

Men trots att han har spelat hela sitt liv har han aldrig fått något stipendium tidigare.

— Jag vart snopen när jag fick det, säger Arne.

Vadhanskagöraförde 10.000 kronor som han fick vet han inte. Det blir väl barnen som får en slant. Fyra pojkar har han och Alva. De har varit gifta i 56 år, men fortfarande gnabbas de som ett nyförälskat par.

— Jag spelar inte för pengar, utan för nöjet. Det har jag alltid gjort, menar Arne.

— Men jag kan bara spela Gubben Noak med pekfingret, säger Alva. Men jag skulle inte kunna tänka mig ett hem utan musik.

Spelat in oxelöundsåtar

Arne är ledare för Oxelö Gille. Han har varit med i många år.

— Jag är den ende som lever av dem som var med i det gamla gillet. Därför tyckte jag att jag skulle teckna ner och spela in mina gamla kollegors låtar, menar Arne.

På gehör har han tagit ut deras låtar. Han har inte glömt dem, eftersom de sitter i ryggmärgen. Han sätter på ett kassetband och det svänger. Alva trallar med i sångerna.

På repertoaren finns Johan Johanssons Kölvalspolka.

— Han var fiskare och bodde på ett litet bondställe ute på en udde, berättar Arne.

Andra gamla kompisar, vars stycken Arne spelat in, är Hjalmar Björklund och Richard Forsman. För att det ska finnas några kvar till kommande generationer tecknade Arne ner deras melodier.

Nya tider

Arne och Alva menar att tiderna har förändrats.

— Nu är allting gratis. Förr fick vi betala allt själva trots att pappa bara tjänade 67 öre i timmen. Men pengarna räckte till fioler och andra instrument till oss barn, berättar Arne.

Han tycker också det är Ute konstigt att folk ska ha betalt för allting. Förr byggde det mesta på att folk ställde upp frivilligt, inte minst inom musiken.

, Dansbanor fanns, det överallt.

Arne har varit på de flesta ställen och spelat. Han känner också de flesta spelmän runt om i Sörmland. Åke Kråka, Stigtomta, är en av dem som Arne spelat mycket ihop med.

Om Åke är det stående skämtet att det är synd om dem som måste lyssna på honom - han sjunger som kråka.

När Alva och Arne sätter igång med att räkna upp dansbanor blir listan lång. I vaxje litet samhälle fanns det en dansbana, bland annat Lövlund i Koppartorp, Gävle Hage i Enstaberga och Turkiet i Jönåker.

— Det kostade bara 3-25 öre dansen, så man hade ju råd att dansa, menar Alva.

— Jag minns att när vi spelade på Standard, då kostade ett ordentligt mål mat 2,50 kronor, berättar Arne.

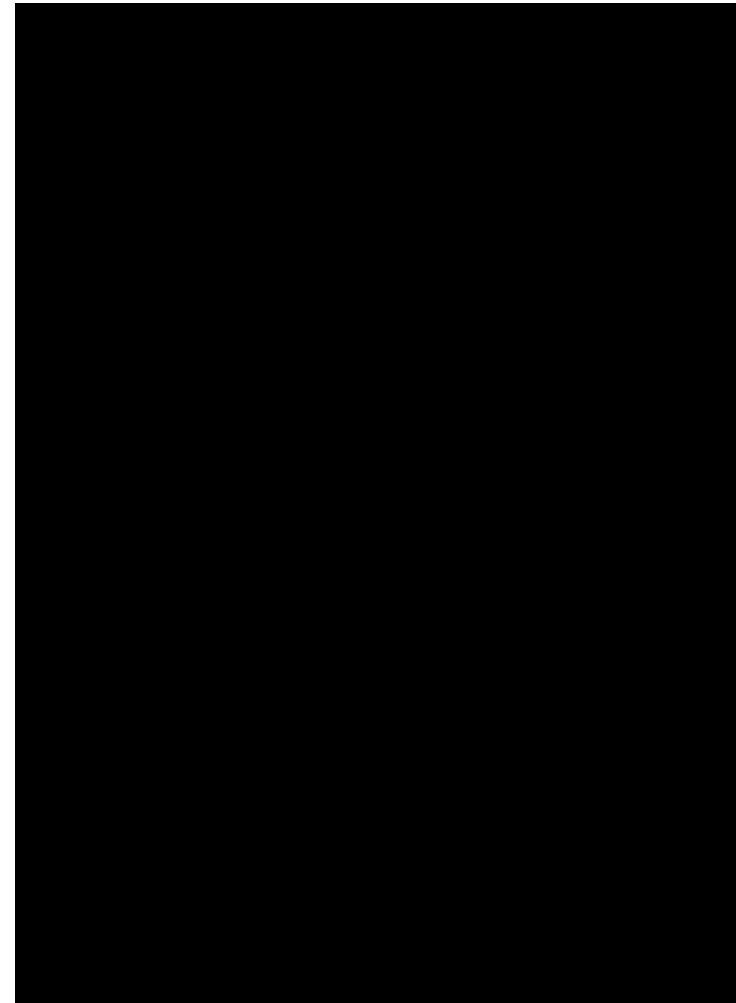
Maj i by i Paris

— Vi har varit med musikkåren till Paris, säger Arne. Dit förde vi med en tradition hemifrån Oxelösund. På Kristi Himmelfärdsdagen gör vi något som vi kallar Maj i by. Vi spelmän går runt hela stan och spelar, det gjorde vi också i Paris. Från Svenska kyrkan till Triumfbågen.

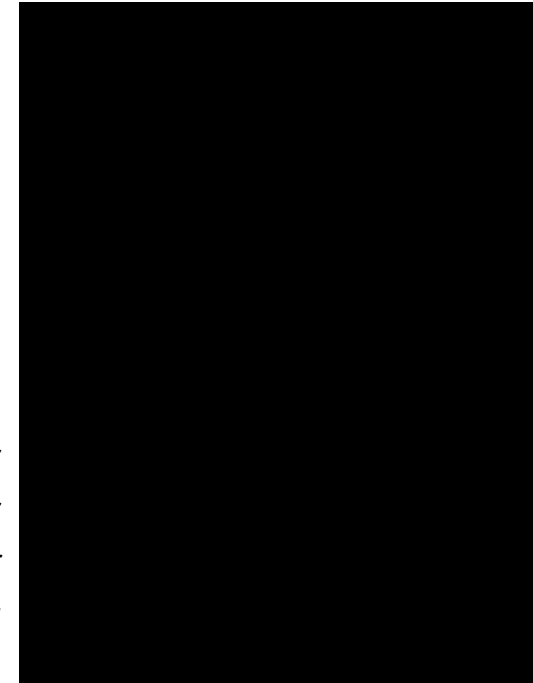
Men även Skottland, England, Tyskland och Österrike har han spelat i.

Av sönerna är det bara en som spelar i någon större utsträckning. Men Alva och Arne är mäktigt stolta när de berättar att 1944, när sonen Åke var blott nio år, då spelade han i Sven Jerrings program Barnens brevlåda.

Petronella Uebel

Alva och Arne har varit gifta i 56 år. Och det är ingen idé att byta nu, menar de.

Basfiolen har hängt med på många danser runt om i Sörmland. Men det är bara ett av alla de instrument som Arne behärskar.